

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce **V. N.**, proti žalovanému **Ministerstvu dopravy, Odboru pozemních komunikací**, se sídlem v Praze 1, nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2013, č. j. 106/2013-120-STSP/2

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy, Odboru pozemních komunikací ze dne 20. 2. 2013, č. j. 106/2013-120-STSP/2, se **z r u š u j e** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalovanému zpět k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 600 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

Žalobou ze dne 30. 11. 2012 se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2012, č. j. JMK 92235/2012, sp. zn.: S-JMK 92235/2012-OD-Ha, kterými žalovaný odmítl odvolání žalobce proti rozhodnutí (sdělení) Obecního úřadu Hajany, silničního a

správního úřadu, č. j. 329/2012 ze dne 8. 8. 2012 a č. j. 328/2012 ze dne 8. 8. 2012, opraveného usnesením téhož úřadu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 328/2012. Rozhodnutím ze dne 8. 8. 2012, č. j. 329/2012 sdělil prvostupňový správní úřad žalobci, že rozhodl o jeho návrhu ve věci deklarace existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 233/1 v k. ú. Hajany tak, že v uzavřeném prostoru na pozemku p. č. 233/1 v k. ú. Hajany je plocha, která slouží potřebě vlastníka; nejedná se o účelovou komunikaci; tento dvůr není přístupný veřejnosti, ale je využíván v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník uzavřeného prostoru. Žalobci bylo dále sděleno, že na základě rozhodnutí silničního správního úřadu Hajany ze dne 8. 8. 2012 je vydání žalobcem požadovaného předběžného opatření neopodstatněné. Rozhodnutím ze dne 8. 8. 2012, č. j. 328/2012 rozhodl prvostupňový správní orgán o návrhu žalobce ve věci deklarace veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 233/1 v k. ú. Hajany podle § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“) tak, že v uzavřeném prostoru na pozemku p. č. 233/1 v k. ú. Hajany je plocha, která slouží potřebě vlastníka; nejedná se o účelovou komunikaci; tento dvůr není přístupný veřejnosti, ale je využíván v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník uzavřeného prostoru.

V rámci doplňujícího procesního podání ze dne 15. 2. 2012 rozšířil žalobce návrh na zahájení řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 26. 11. 2012, č. j. JMK 124296/2012, sp. zn. S-JMK 124296/2012/OD/Ha. Z vyjádření žalovaného k žalobě soud zjistil, že toto prvostupňové správní rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, o němž bylo rozhodnuto Ministerstvem dopravy, odborem pozemních komunikací rozhodnutím ze dne 20. 2. 2013, č. j. 106/2013-120/STSP/2. Žaloba tak po jejím doplnění směřuje proti více rozhodnutím, a to proti prvostupňovým správním rozhodnutím Obecního úřadu v Hajanech ze dne 8. 8. 2012, č. j. 328/2012 a č. j. 329/2012 a navazujícímu odvolacímu rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 1. 10. 2012, č. j. JMK 92235/2012, sp. zn. S-JMK 92235/2012/OD/Ha, které spolu tvoří jeden celek a dále proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 26. 11. 2012, č. j. JMK 124296/2012, sp. zn. S-JMK 124296/2012/OD/Ha a navazujícímu odvolacímu rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru pozemních komunikací ze dne 20. 2. 2013, č. j. 106/2013-120/STSP/2, které spolu také tvoří jeden celek. Jelikož původní žaloba po svém doplnění směřovala proti více rozhodnutím, předseda senátu postupem podle ust. § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) výrokem pod bodem I. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 12. 2014, č. j. 30 A 108/2012 – 91 vyloučil k samostatnému projednání. Vyloučená věc je nyní projednávanou věcí, která je vedena u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 11/2015. Citovaným rozsudkem Krajský soud v Brně dále zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 1. 10. 2012, č. j. JMK 92235/2012, sp. zn. S-JMK 92235/2012/OD/Ha pro vady řízení a věc vrátil Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy k dalšímu řízení zpět. V nyní projednávané věci se tedy jedná o přezkum zákonnosti rozhodnutí nynějšího žalovaného, Ministerstva dopravy, odboru pozemních komunikací, ze dne 20. 2. 2013, č. j. 106/2013-120/STSP/2, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti předchozímu rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 26. 11. 2012, č. j. JMK 124296/2012, Sp. Zn.: S-JMK 124296/2012/OD/Ha, kterým byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení ve věci řízení a rozhodnutí Obecnímu

úřadu Hajany, silničního a správního úřadu ze dne 8. 8. 2012, kterým byl na prvním stupni zamítnut návrh žalobce na deklaraci veřejně přístupné účelové pozemní komunikace na p. č. 233/1 v k.ú. Hajany a které Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy v rámci odvolacího řízení ukončil vydáním rozhodnutí ze dne 1. 10. 2012, č. j. JMK 92235/2012.

II.

Obsah napadeného rozhodnutí žalovaného

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného je mj. uvedeno, že žalobce dne 2. 11. 2012 podal ke Krajskému úřadu návrh na obnovu řízení, v němž uvedl, že rozhodnutí Krajského úřadu vydané v odvolacím řízení se opírá o nepravdivé důkazy, což žalobce doložil kopií leteckého snímku oblasti předmětné účelové komunikace, stanoviskem Policie ČR ze dne 6. 9. 2012. Institut obnovy řízení patří mezi mimořádné opravné prostředky, jehož účelem je za podmínek stanovených zákonem dosáhnout nápravy pravomocných rozhodnutí, přičemž je určen výhradně k nápravě skutkových nesprávností a nikoliv k nápravě nezákonnosti správního rozhodnutí. Pouze za splnění zákonem stanovených podmínek má účastník řízení právní nárok na povolení obnovy řízení. Skutečnost, že žalobce nesouhlasí s hodnocením v řízení provedených důkazů a považuje je za nepravdivé, neznamená, že důkazy provedené v řízení se ukázaly nepravdivými ve smyslu ust. § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Nepravdivým důkazem je takový důkaz, který svou nepravdivostí (nesprávností, zkresleností) znemožňuje správnímu orgánu učinit si pravdivý úsudek o vztahu k dokazované věci. Nově nebyly doloženy žádné nové skutečnosti, které by tomuto dosvědčovaly, resp. které by nebyly známy v průběhu řízení, neboť doložený letecký snímek je již součástí původního spisu. Nebylo prokázáno, že by v řízení správní orgány obou stupňů pracovaly např. s podvrženými, či zfalšovanými listinami. Nepravdivost důkazu by navíc musela být zjištěna či shledána nesporně a autoritativně, k čemuž také nedošlo. Doložené stanovisko Policie ČR ze dne 6. 9. 2012 není důkazem, který by byl v době odvolacího řízení neznámým, neboť existovalo v době před vydáním rozhodnutí o odvolání a účastník řízení jej mohl uplatnit v rámci odvolacího řízení. Obnovy se nemůže dovolávat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. Žalobci nebránilo nic, aby uvedené důvody uplatnil v odvolacím řízení, což také učinil. Ostatní tvrzené důvody obnovy řízení (např. provádění výsledku svědků bez přítomnosti účastníka řízení) nemohou být důvodem pro obnovu řízení, neboť se týkají zákonnosti postupu správního orgánu prvního stupně.

III.

Obsah žaloby

Žalobce namítal, že návrh na obnovu řízení byl zamítnut, aniž by se správní orgán vypořádal se všemi důvody, které žalobce uplatnil proti rozhodnutí silničního správního úřadu Obce Hajany. Nebyla též zkoumána zákonnost tohoto řízení. Silniční správní úřad Obce Hajany provedl bez přítomnosti žalobce výslech svědků navržených Ing. B., aniž by byl žalobce o tom informován, nemohl se tedy výsledku účastnit a klást předvolaným svědkům otázky. Vyslýchaným svědkům měly být kladeny účelové otázky připravené Ing. B. V řízení nebyly vyhodnoceny písemné doklady, které žalobce předložil. Výkon správního orgánu Obce Hajany vykonával výhradně starosta obce K., který má k osobě žalobce prokazatelně negativní vztah. Starosta K. nemá právní vzdělání, ani odbornou způsobilost vztahující se

k problematice tohoto konkrétního správního řízení. Žalobce zpochybnil odbornost a nestrannost starosty K. a k výkonu správního řízení. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Okresního soudu Brno-venkov, sp. zn. 2 T 22/2012 s tím, že starosta K. je v současné době nepravomocně odsouzen z důvodu nezákonného prodeje pozemku spadajícího do nevypořádaného restitučního řízení. Svoji obhajobu před soudem staví mj. na tvrzení, že nemá odpovídající právní vzdělání a nemohl vědět, že uvedeným prodejem porušuje zákon.

V procesním podání ze dne 15. 12. 2012 žalobce rozšířil žalobu tak, že žádal, aby soud dále přezkoumal i zákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2012, č. j. JMK 124296/2012, sp. zn. S-JMK 124296/2012/OD/Ha, kterým byl zamítnut návrh žalobce na obnovu řízení ve věci řízení a sdělení Obecního úřadu Hajany, vydané pod č. j. 328/2012 dne 8. 8. 2012. Žalovaný namítal, že uvedeným rozhodnutím byl zamítnut jeho návrh na obnovu řízení, aniž by se správní orgán vypořádal se všemi důvody, které žalobce uvedl. Žalovaný nezkoumal nezákonnost řízení prvostupňového správního orgánu, na kterou byl v odvolání upozorněn. Prvostupňový správní orgán provedl bez přítomnosti žalobce výslech svědků navržených Ing. B., aniž by žalobce o jejich výsledku předem informoval a žalobce proto nemohl uplatnit své zákonem dané právo klást předvolaným svědkům otázky. Svědkové byli vyslýcháni bez přítomnosti žalobce a starosta K. svědkům kladl výhradně připravené účelové otázky, které dodal právě Ing. B. V odůvodnění rozhodnutí žalovaného nejsou vyhodnoceny písemné doklady, které žalobce předložil, žalovaný se zejména nezabýval doloženým písemným svědectvím občanů obce Hajany a odlišnými dřívějšími výpověďmi svědků Zástřesky a současného starosty obce Hajany K. a před Okresním soudem Brno-venkov. Tyto nezákonnosti proběhlého řízení namítal žalobce v podaném odvolání žalovanému například pod bodem 14 a dále v celém textu. Žalovaný námitku žalobce o nezákonnosti proběhlého řízení nezmiňuje v rozporu s ust. § 51 odst. 2 správního řádu. Výkon správního orgánu obce Hajany vykonával výhradně starosta obce K., který má k osobě žalobce prokazatelně negativní vztah. Starosta K. nemá právní vzdělání, ani odbornou způsobilost vztahující se k problematice tohoto konkrétního správního řízení. Žalobce zpochybňuje nestrannost a odbornost starosty K. k výkonu správního řízení. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Okresního soudu Brno-venkov sp. zn. 2 T 22/2012 s tím, že starosta K. je v současné době nepravomocně odsouzen z důvodu nezákonného prodeje pozemku, spadajícího do nevypořádaného restitučního řízení. Svoji obhajobu před soudem staví mj. na tvrzení, že nemá odpovídající právní vzdělání a nemohl vědět, že uvedeným prodejem porušuje zákon.

V procesním podání ze dne 14. 5. 2013, nazvaném jako replika k vyjádření žalovaného k žalobě žalobce uvedl, že se správní orgány s jeho námitkami a argumenty řádně nevypořádali v rozporu s ust. § 3 správního řádu. Správní orgán prvního stupně prováděl výslech svědků, aniž by o tom vyrozuměl žalobce (tento byl o výsledku vyrozuměn až dva dny po jednání), touto skutečností se odvolací orgán vůbec nezabýval a napadené rozhodnutí se proto stalo nepřezkoumatelným. V řízení vycházely správní orgány z nepravdivých důkazů. Předmětná účelová komunikace je veřejně přístupná od nepaměti a je využívána jako jediná přístupová komunikace ke stavbám na parcelách č. 236, 237 a obecních 238/1 a 238/2. Nejedná se o uzavřený prostor, účelová komunikace vždy byla a v současné době je také užívána veřejností, podle obecně závazné vyhlášky č. 2/2008 o místních poplatcích platí, že veřejným prostranstvím podle této vyhlášky jsou všechny ulice... přístupné každému bez

omezení, tj. slouží obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru; pozemky, které jsou veřejným prostranstvím, jsou uvedeny v příloze č. 1 této vyhlášky. Účelová komunikace slouží obci Hajany a podnikatelské činnosti v provozovně obchodní společnosti Ing. H. B. s.r.o. Z výpovědi J. V., M. M. a M. K., učiněných v řízení o obnovení pokojného stavu, vyplývá, že v pohybu po účelové komunikaci nebylo v minulosti nikým bráněno, J. V. uvedl, že má za to, že je to veřejné prostranství. Z výpovědi M. Z. vyplývá, že od r. 1993 do r. 2004, 2005 působil ve dvoře Státního statku Hajany, který byl původně zakoupen a byla zde provozována podnikatelská činnost firmy OVOPA (velkoobchod). Žalobce v tomto prostoru nebyl nikdy za působení M. Z. ničím omezen. Nikomu nebyl v tomto prostoru omezován přístup a tento režim se vztahoval i na osobu žalobce, kdy mu nebylo ničím bráněno se volně v tomto prostoru dvora pohybovat. Není pravdou, že by žalobce měl ke své nemovitosti přístup ze silnice 2. třídy, podepsaní občané obce Hajany ve sdělení ze dne 20. 5. 2010 potvrdili, že ke všem budovám bývalého kravína a stodolám byl vždy jako jediný přístup z prostoru nádvoří zemědělského objektu. Tato skutečnost vyplývá i z vyjádření odboru Městského úřadu Šlapanice, kdy bylo konstatováno, že vzhledem k tomu, že žalobce nemá ze své nemovitosti přístup na silnici 2. třídy, nemůže používat místní komunikaci, kterou musí vybudovat majitel pozemku, tedy obec. Tuto novou místní komunikaci musí schválit dopravní inspektorát PČR a souhlas odboru dopravy Městského úřadu Šlapanice k tomuto připojení v místě vzdáleném cca 25 metrů od křižovatky, tj. vybudování příjezdu na silnici 2. třídy pro zemědělskou techniku, by bylo velmi obtížné získat z důvodu rozporu s kritériem bezpečnosti silničního provozu.

V doplňujícím procesním podání ze dne 13. 9. 2013, označeném jako doplnění žaloby žalobcem, žalobce uvedl, že v daném případě jsou důvodné pochybnosti o způsobu nabytí vlastnického práva k parcele p. č. 21/1, resp. p. č. 233/1 v k. ú. Hajany, kdy podle názoru žalobce není jednoznačné, kdo je jejím současným vlastníkem. Původními vlastníky p. č. 21/1 byli H. a J. R., kdy tato parcela byla uváděna jako stavební plocha o výměře 2 120 m². Rozhodnutím ze dne 8. 10. 1992, č. j. D 1208/92-11 rozhodlo Státní notářství v Blansku ve věci dodatečného projednání dědictví po J. R., nar. X tak, že bylo potvrzeno, že pozůstalé dcery B. R. a H. R. nabyly rovným dílem mj. parcelu č. 21/1 (bez uvedení výměry). Následně rozhodnutím ze dne 16. 10. 1992, č. j. D 1208/92-12 rozhodlo Státní notářství v Blansku ve věci předmětného dodatečného projednání dědictví tak, že rozhodnutí Státního notářství v Blansku ze dne 8. 10. 1992, č. j. D 1208/92-11 bylo doplněno tak, že výše jmenované nabyly rovným dílem rovněž ideální ½ zemědělských staveb – chlév pro dobytek a konírna na p. č. 21/1 o výměře 2 433 m². V odůvodnění předmětného rozhodnutí se Státní notářství odolává na znalecký posudek Dr. S. z 23. 7. 1992 a uvádí, že jmenované dědičky „nabyly rovným dílem ideální ½ p. č. 21/1 zast. plocha v k. ú. Hajany. Této dle identifikace parcel č. zak. 621-4180-10 ze dne 17. 8. 1992 odpovídá část p. č. 233 jiná stavba.“ Dne 26. 11. 1992 vydalo Státní notářství Brno-venkov odevzdací listinu č. j. D 2567/92. Žalobce dále poukázal na přípis ze dne 25. 8. 1992, nazvaný jako „Potvrzení“, které vydala Krajská správa geodézie a kartografie, středisko v Židlochovicích, ve kterém je zmíněna parcela p. č. 21/1 o výměře 2 433 m². Žalobce má za to, že předmětná parcela je zde zmíněna celá alogicky ve vztahu k manželům J. a B. U., H. č. p. 75. Je však zarážející forma tohoto potvrzení, které není na hlavičkovém papíře orgánu, který ho vydal, ani není opatřeno podpisem vedoucího pracovníka. Navíc toto potvrzení je vedeno katastrálním úřadem v rámci evidence kupní smlouvy ze dne 26. 11. 1992 – 17/92. Žalobce má za to, že k rozšíření parcely p. č. 21/1 na

2 433 m² došlo nezákonným způsobem, když bylo při uvádění výměry státním notářstvím vycházeno ze znaleckého posudku Dr. S., přičemž tento posudek nebylo možné na katastrálním úřadě dohledat a jiný relevantní doklad o rozšíření výměru neexistuje. Nebylo také možné dohledat v seznamu znalců v r. 1992 Dr. S., která byla podnikovou právničkou ve šlechtitelské stanici Želešice. Bezprostředně ještě téhož dne, kdy byla vydána shora uvedená odevzdací listina, tj. ze dne 26. 11. 1992 byla formou notářského zápisu NZ 2683/92, N 3380/92 uzavřena kupní smlouva, jejímž předmětem byl převod vlastnického práva mj. k parcele p. č. 21/1 o výměře 2 433 m² na nového vlastníka – obchodní společnost OVOPA, s.r.o., se sídlem v Brně, Ostopovická 1, IČ 15547027 s geometrickým plánem ze dne 25. 3. 1993. Žalobce má za to, že ze shora uvedeného vyplývá, že s výměrou předmětné parcely p. č. 21/1 bylo v minulosti nezákonně manipulováno, v důsledku čehož došlo ke zkreslení údajů v geometrickém plánu ohledně předmětných pozemků, mající za následek důvodné pochybnosti o vlastnickém právu k pozemku, na kterém se nachází veřejně přístupná účelová komunikace. Žalobce má za to, že správní orgány nezjistily skutečný stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti a tím došlo k nezákonnému postupu obou správních orgánů v předmětné věci.

IV.

Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě ze dne 29. 1. 2015 žalovaný uvedl, že v žalobě jsou uvedeny totožné důvody, kterými se žalovaný zabýval v napadeném rozhodnutí, a proto na něj v celém rozsahu odkazuje. Uplatněné důvody návrhu na obnovu řízení nesplňují podmínky uvedené v § 100 odst. 1 správního řádu, proto žalovaný v odvolacím řízení potvrdil přezkoumávané rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje.

V.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud v Brně na základě podané žaloby přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů napadená správní rozhodnutí, vč. řízení předcházející jejich vydání, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí správního orgánu, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jak již bylo shora uvedeno, Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 8. 12. 2014, č. j. 30 A 108/2012 – 91 zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 1. 10. 2012, č. j. JMK 92235/2012, sp. zn. S-JMK 92235/2012/OD/Ha pro vady řízení a věc vrátil tomuto správnímu orgánu zpět k dalšímu řízení. Jednalo se o odvolací rozhodnutí, kterým Krajský úřad Jihomoravského kraje zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí (sdělení) Obecního úřadu Hajany, silničního a správního úřadu, č. j. 329/2012 ze dne 8. 8. 2012 a č. j. 328/2012 ze dne 8. 8. 2012, ve znění usnesení č. j. 328/2012 ze dne 15. 8. 2012. Prvně zmíněným rozhodnutím sdělil prvostupňový správní úřad žalobci, že rozhodl o jeho návrhu ve věci deklarace existence veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 233/1 v k.ú. Hajany tak, že v uzavřeném prostoru na pozemku p. č. 233/1 v k. ú. Hajany je plocha, která slouží k potřebě vlastníka; nejedná se o účelovou komunikaci; tento dvůr není přístupný

veřejnosti, ale je využíván v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník uzavřeného prostoru. Žalobci bylo dále sděleno, že na základě rozhodnutí silničního správního úřadu Hajany ze dne 8. 8. 2012 je vydání žalobcem požadovaného předběžného opatření neopodstatněné. Druhým shora zmiňovaným rozhodnutím rozhodl prvostupňový správní orgán o návrhu žalobce ve věci deklarace veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku p. č. 233/1 v k.ú. Hajany podle § 142 odst. 1 správního řádu tak, že v uzavřeném prostoru na pozemku p. č. 233/1 v k.ú. Hajany je plocha, která slouží potřebě vlastníka; nejedná se o účelovou komunikaci; tento dvůr není přístupný veřejnosti, ale je využíván v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník uzavřeného prostoru. Pokud pak jde o nyní projednávanou část původní žaloby, jejím předmětem je přezkum rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 26. 11. 2012, č. j. JMK 124296/2012, sp. zn.: S-JMK 124296/2012/OD/Ha, vč. navazujícího odvolacího rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2013, č. j. 106/2013 – 120/STSP/2.

V projednávané věci jde o rozhodnutí vydaná v prvním stadiu obnovy řízení (řízení o povolení či nařízení obnovy), v nichž bylo úkolem správních orgánů posoudit, zda byly naplněny podmínky pro obnovu řízení či nikoliv; v uvedené fázi řízení nedochází k meritornímu posouzení správního rozhodnutí.

Podle ust. § 100 odst. 1 správního řádu platí, že řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Z ust. § 100 odst. 1 správního řádu vyplývá, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem (v dané věci se jednalo o žádost účastníka řízení – žalobce o obnovu řízení), jenž umožňuje po právní moci rozhodnutí ve věci znovu rozhodnout, přičemž důvody obnovy řízení spočívají výlučně ve skutkových omylech zjištěných po právní moci rozhodnutí.

S ohledem na obsah návrhu žalobce na obnovu řízení a na obsah jeho odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí ve věci obnovy řízení bylo pro danou věc nutno přezkoumat, zda vyšly najevo žalobcem tvrzené dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými. Muselo by se jednat o skutečnosti neznámé správnímu orgánu i žalobci, které existovaly před právní mocí původního rozhodnutí a žalobce je nemohl bez své viny uplatnit, buď že je neznal, či mu k jejich uplatnění bránila překážka. Nemohlo se jednat o důkazy a skutečnosti, které nastaly po ukončení původního řízení, vč. řízení odvolacího. Dalším důvodem pro nařízení obnovy řízení by byla skutečnost, že by se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.

V případě hodnocení žádosti o obnovu řízení, krajský soud souhlasí se stanoviskem žalovaného, že v rámci této žádosti žalobce neprokázal, že by vyšly najevo dříve neznámé

skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce, jemuž by byly ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Soud zde plně odkazuje na příslušné pasáže, jak prvostupňového, tak odvolacího správního rozhodnutí, týkající se hodnocení žádosti o obnovu řízení.

Pokud však jde o odvolání žalobce proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, kterým byl jeho návrh na obnovu řízení zamítnut, zde žalobce kromě jiného namítal, že veřejně přístupná účelová komunikace slouží k příjezdu a odjezdu jak osobních vozidel, tak nákladních vozidel (kamionů) v rámci podnikatelské činnosti v provozovně Ing. H. B. s.r.o., umístěné v objektu stojícím na parcele p. č. 233/1. Tuto skutečnost žalobce dokládal výpisem z obchodního rejstříku firmy Ing. H. B. a print screenem z internetových stránek www.m.zlatestranky.cz. Žalobce dále uvedl, že tyto důkazy nemohl uplatnit v původních řízeních, neboť o jejich existenci nevěděl.

Žalobce tak tvrdil a dokladoval, že měly vyjít najevo dříve neznámé skutečnosti či důkazy, které existovaly v době původního řízení a které žalobce, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se žalovaný uvedenými tvrzeními a listinami nezabýval. Došlo tak k porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle něhož platí, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřeními k podkladům k rozhodnutí. Napadené rozhodnutí žalovaného proto neobsahuje řádné hodnocení podkladů, které musí obsahovat hodnocení provedených důkazů z hlediska jejich hodnověrnosti a uvedení, proč správní orgán z určitých podkladů vycházel a z jiných nikoliv. Platí přitom, že nepostačí uvedení jednotlivých podkladů, ale je nezbytné rovněž vylíčit, jakým způsobem byly zhodnoceny, jaký jim byl přikládán význam a proč a jak byly zkonfrontovány s důkazními návrhy žalobce. Pokud správní orgán neprovede veškeré důkazy navržené žalobcem, musí v rozhodnutí uvést, které důkazy neprovedl a z jakého důvodu, neboť právo účastníka řízení navrhnout provedení konkrétního důkazu odpovídá povinnost orgánů veřejné moci tento důkaz provést, anebo náležitě odůvodnit, z jakého důvodu jeho provedení není nutné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2007, č. j. 2 Afs 153/2006 – 77, či ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84).

Napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí a soud jej proto postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušil pro vady řízení a věc vrátil k dalšímu řízení žalovanému, který je ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku. Ostatní žalobcem uplatněné žalobní námitky nejsou pro posouzení věci rozhodné, neboť jimi žalobce nesměruje k prokázání povolení obnovy řízení ve smyslu podmínek stanovených v § 100 správního řádu (např. námitky podjatosti ve vztahu k úřední osobě, námitky vad jiných než skutkových omylů). Nad rámec shora uvedeného soud s ohledem na shora citovaný jeho předchozí rozsudek, kterým zrušil pro vady řízení rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy ze dne 1. 10. 2012, č. j. JMK 92235/2012, sp. zn. S-JMK 92235/2012/OD/Ha, připomíná, že podle ust. 66 odst. 1 písm. g) správního řádu platí, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně

bezpředmětnou. Bude na správním orgánu, aby zvážil, zda v předmětné věci přichází aplikace tohoto ustanovení v úvahu vzhledem ke zrušení citovaného odvolacího rozhodnutí, čímž se řízení o návrhu žalobce ve věci deklarace existence veřejně přístupné účelové komunikace dostalo zpět minimálně do fáze řízení o řádném opravném prostředku.

VI. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl plně úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť současně neshledal existenci důvodů, které by měly vést byť i jen k částečnému nepřiznání těchto nákladů. Přiznaná náhrada nákladů spočívá v zaplaceném soudním poplatku ve výši 600 Kč, který byl žalobce povinen uhradit za návrh na zahájení řízení (žalobce byl soudem částečně osvobozen od soudních poplatků, jeho poplatková povinnost za předmětné podání činila částku 600 Kč).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. 2. 2015

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu